

ΑΣ ΓΝΩΡΙΣΤΟΥΜΕ ΜΕ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ!

Ας γνωριστούμε με τον
αυτισμό...

Στο άκουσα της διάγνωσης ενός παιδιού με αυτισμό οι περισσότεροι γονείς, όπως είναι φυσικό, μπορεί να «παγώσουν», να τρομάξουν ή ακόμα και να πανικοβληθούν. Πολλές είναι οι σκέψεις, οι φόβοι και τα ερωτηματικά που θα τους δημιουργηθούν.

**Γι' αυτό το λόγο ας προσπαθήσουμε
να απλοποιήσουμε και να
κατανοήσουμε τον όρο**

Ο αυτισμός ως όρος προέρχεται από τη λέξη «εαυτισμός». Αυτό που στην πραγματικότητα κάνει το αυτιστικό παιδί, είναι να κλείνεται στον εαυτό του διότι οι απρόοπτες για αυτό συμπεριφορές των γύρω του το φοβίζουν και το αγχώνουν.

Ανατρέχοντας σε μελέτες που έχουνε γίνει, θα δούμε ότι τα περισσότερα άτομα που λαμβάνουν διάγνωση αυτισμού είναι αγόρια με αναλογία 4 προς 1, αγόρια προς κορίτσια.

Θα πρέπει να σημειώσουμε ωστόσο, πως τα άτομα με αυτιστική διαταραχή διαφέρουν μεταξύ τους και ως προς τα συμπτώματα και ως προς τη σοβαρότητα αυτών.

Μια από τις πρώτες αντιδράσεις των γονέων προσπαθώντας να κατανοήσουν την κατάσταση του παιδιού τους, είναι «γιατί», τι έφταιξε και το δικό τους παιδί αντιμετωπίζει αυτή τη δυσκολία, μήπως έκαναν κάτι λάθος στην ανατροφή του ή ακόμα και προγεννητικά.

Στην πραγματικότητα, τα αίτια της διαταραχής του αυτισμού είναι άγνωστα, αλλά η άποψη που επικρατεί είναι ότι ο αυτισμός οφείλεται σε κάποιο είδος εγκεφαλικής ανεπάρκειας. Σύγχρονες μελέτες, μάλιστα, μιλάνε για γονίδια που προδιαθέτουν την εμφάνιση της αυτιστικής διαταραχής.

Μπορούμε με σιγουριά να πούμε, όμως, πως ο αυτισμός δεν οφείλεται σε κάποια συναισθηματική επιβάρυνση ή παράλειψη από μέρος του γονέα.

Οι γονείς είναι αυτοί που θα παρατηρήσουν πρώτοι τα συμπτώματα και θα απευθυνθούν σε κάποιον ειδικό για να διερευνήσουν τι συμβαίνει με την ανάπτυξη του παιδιού τους, αναζητώντας τους

λόγους που το παιδί τους δεν συμπεριφέρεται ή δεν αναπτύσσεται όπως τα υπόλοιπα συνομήλικα παιδάκια.

Η διάγνωση του αυτισμού γίνεται από εξειδικευμένους επαγγελματίες και βασίζεται στο ιστορικό της ανάπτυξης του παιδιού και στην εκτίμηση των συμπτωμάτων του, είναι κλινική.

Το παιδί συνήθως θα χρειαστεί να αξιολογηθεί από μια ομάδα ειδικών προκειμένου να διαπιστωθεί η αυτιστική διαταραχή. Αυτή η ομάδα μπορεί να αποτελείται από ψυχολόγο, ψυχίατρο, ειδικό παιδαγωγό, λογοθεραπευτή, εργοθεραπευτή κι άλλες ειδικότητες γνωστές για τη διάγνωση και την αντιμετώπιση του αυτισμού.

Υπάρχει θεραπεία για τον αυτισμό;

Αυτό είναι ίσως από τα δυσκολότερα ερωτήματα με το οποίο θα βρεθεί αντιμέτωπος ο γονιός.

Για αυτό το λόγο θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι ένα αυτιστικό άτομο δεν παύει να είναι ποτέ αυτιστικό.

Τα αυτιστικά άτομα αυτό που χρειάζονται είναι εκπαίδευση μέσω της παρακολούθησης ειδικών προγραμμάτων, ούτως ώστε να αποκτήσουν ορισμένες δεξιότητες και να μπορούν να αυτοεξυπηρετούνται, να γίνουν δηλαδή όσο το δυνατόν πιο λειτουργικά.

Οι θεραπείες, που ακολουθούνται, είναι στοχευμένες και εξατομικευμένες ανάλογα με τα συμπτώματα και τις δυσκολίες του κάθε παιδιού. Άλλωστε ποτέ δυο άτομα με διάγνωση αυτισμού δεν παρουσιάζουν τις ίδιες δυσκολίες και συμπεριφορές, συνεπώς δεν είναι και ένας ο τρόπος αντιμετώπισής τους.

Όπως και η διάγνωση, έτσι και η αντιμετώπιση της αυτιστικής διαταραχής, γίνεται με τη συμβολή μιας διεπιστημονικής ομάδας, με προγράμματα που εφαρμόζονται μέσα στην οικογένεια, στον χώρο της θεραπείας αλλά και το εκπαιδευτικό πλαίσιο. Σε κάθε περίπτωση, η συμβουλευτική υποστήριξη των γονέων και η

συνεργασία με το σχολείο κρίνεται απαραίτητη.

Πόσο σημαντική είναι τελικά η πρώτη παρέμβαση;

Κλείνοντας, να τονίσουμε ότι η πρώτη παρέμβαση στα αυτιστικά άτομα είναι η μόνη θεραπευτική προσέγγιση που έχει παρουσιάσει θεαματικά αποτελέσματα, τόσο στην επικοινωνία (λεκτική και μη), όσο και στην ομαλή ένταξή του παιδιού στο σχολείο, το κοινωνικό σύνολο καθώς και στην καθημερινή γενική λειτουργικότητά του.